

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna“).

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerzy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie. 2 K 50 h. | z dwukrotną 3 K — h.
kwartalnie . 7 „ 50 „ | wysyłką . . . 9 „ — „
rocznie . . 30 „ — „ | pocztową . 36 „ — „

W Niemczech miesięcznie . . . . . 4 K — h
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobnie ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustemi czcionkami liczą się podwójnie. Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.

Nr. 928.

Lwów, środa 9. października 1912

Rok II.

WOJNA WYPOWIEDZIANA!

Czarnogóra wypowiedziała wojnę Turcyi. — Beznadziejna akcja mocarstw. — Zawierucha bałkańska nieunikniona.

Lwów, 9 października.

(=) A więc wojna! W dniu, w którym zastępcy Austro-Węgier i Rosyi mieli imieniem Europy zainterweniować na rzecz pokoju w stolicach państw bałkańskich — najmniejszy i najslabszy ze sprzymierzonych wypowiedział cesarstwu otomańskiemu wojnę. W innych warunkach byłby to niezły temat do operetki, dziś — ze względu na blok czterech zmobilizowanych państw i niewidoczną protektorkę, która stoi za małym czupurnym królestwem — brzmi ta wiadomość złowrogo i groźnie.

Krok króla Mikołaja, najwidoczniej postanowiony w porozumieniu i dobrze obliczony, zmierza do sparaliżowania kroku mocarstw, a więc do usunięcia ostatnich kamieni z tej drogi, z której Bałkan nie chce i nie może się już cofnąć.

Nie ulega wątpliwości, że za Czarnogórą pójdą inne sprzymierzone państwa, boć przecie Czarnogóra nie mogłaby się porywać sama na Turcyę — wojna na Bałkanie jest już od dziś faktem dokonany.

Czarnogóra wypowiedzi wojnę.

Zerwanie stosunków dyplomatycznych. — Nota z wypowiedzeniem wojny. — Odjazd posłów.

Cetynia. (TBK.). Przedstawiciel Czarnogóry Plamenatz wyjechał z Konstantynopola, a tutejszemu przedstawicielowi Turcyi, Halimowi, doręczono paszporty*).

Konstantynopol. (TBK.) Reprezentant Czarnogóry na skutek polecenia swego rządu zerwał stosunki z Portą i wyjechał do Constanzy. Z gmachu poselstwa zdjęto herb czarnogórski.

Konstantynopol. (TBK.) Wczoraj w południe poseł czarnogórski Plamenac wręczył Porcie następującą notę: Ponieważ Turcyja nie chce spełnić życzeń Czarnogóry i nie

uregulowała kwestyi spornych, Czarnogóra widzi się zmuszona szukać sprawiedliwości z bronią w ręku.

Posłowi tureckiemu w Cetynii odesłano wczoraj jego papiery uwierzytelniające.

Konstantynopol. (TBK.). Wręczona wczoraj Porcie przez posła czarnogórskiego Plamenatza nota wskazuje przedewszystkiem na to, że Turcyja nie chciała uregulować kwestyi granicznej.

Cetynia. (TBK.). Poseł turecki opuścił wczoraj Cetynię z członkami poselstwa. Do granicy austriackiej otrzymał zwykłą eskortę.

Berlin. (Tel. wł.). „Loc. Anz.“ donosi, że zerwanie stosunków dyplomatycznych Czarnogóry z Turcyą zostało umyślnie wczoraj zaaranżowane, by sparaliżować akcyę mocarstw.

Krok u państw bałkańskich.

Sofia. (Bułg. Ag. telegr.) Przedstawiciele Austro-Węgier i Rosyi przedsięwzięli wczoraj w południe imieniem mocarstw umówiony wspólny krok u tutejszego rządu.

Belgrad. (TBK.) Wczoraj po południu o godz. 4 poseł austro-węgierski Ugron i rosyjski Hartwig zjawili się, wykonywując powierzony im mandat, u prezydenta gabinetu Passicza i uczynili „démarche“ w duchu umowy między Poincarém a Sazonowem.

Sofia. (TBK.) Rada ministrów zebrała się wczoraj wieczorem, celem zastanowienia się nad odpowiedzią na krok reprezentantów Austro-Węgier i Rosyi.

Interwencya w Konstantynopolu.

Paryż. (TBK.). Agencya Hawasa nonosi, że rząd angielski na zapytanie Poincarégo oświadczył, iż godzi się na interwencyę zbiorową mocarstw u Porty przez reprezentantów pięciu wielkich mocarstw.

Złudne nadzieje!

Paryż. (TBK.) Poincare przyjął wczoraj na posłuchaniu posłów greckiego i bułgarskiego i ponowił swe rady w kierunku umiarkowania i uspokojenia.

Wiedeń. (Tel. wł.). „Fr. Presse“ donosi z Belgradu, że wiadomość o porozumieniu wśród mocarstw w sprawie interwencji wywołała tam niedowierzanie.

Belgrad. (Tel. wł.) Panuje tu ogólne przekonanie, że krok mocarstw jest zupełnie iluzoryczny. Wszystkie państwa bałkańskie są jednomyślnie i żadne z nich nie ustąpi już z raz obranej drogi, ponieważ cofnięcie się teraz nie tylko sprzątnęłoby rządy ich z powierzchni ziemi, ale wywołałoby rewolucyę wewnętrzną.

Paryż. (Tel. wł.). Kilka pism wnosi z głosów prasy austriackiej, że Austria na wypadek, gdyby akcyja mocarstw nie odniosła żadnego skutku, nie przyjmowała żadnego zobowiązania co do status quo i zachowała sobie swobodę działania.

Przyjęcie zapowiedzi reform.

Konstantynopol. (TBK.) Przedstawiciele państw bałkańskich zachowują się wobec zapowiedzi wykonania ustawy z r. 1880 obojętnie, tłómacząc się brakiem instrukcyi od swych rządów. Koła bułgarskie nie wydają się niezadowolone, ponieważ ustawa ta sprowadza daleko idącą decentralizacyę. W kołach greckich natomiast oświadczają, iż ustawa jest niewystarczająca, gdyż od r. 1880 nastąpiły wielkie zmiany i konstytucya już daje większą swobodę. W serbskich kołach panuje niezadowolenie — uważają wojnę za nieuniknioną i sądzą, że obietnica Turcyi co do ustawy z r. 1880 ma na celu rozbicie porozumienia państw bałkańskich wywołaniem sporów granicznych.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Zeit“ publikuje wywiad z Merinkowiczem, wiceprez. serb. stronnictwa postępowego, który podniósł, iż niema mowy o tem, by stara, wygrzebana teraz przez Turcyę ustawa o wilajetach, wystarczyła. Nie chcemy mieć z Turcyą nic do czynienia. Autonomia nam już teraz nie wystarczy, musimy połączyć się państwowo z naszymi braćmi w Albanii i Macedonii. Możemy ponieść klęskę, ale nigdy nie przestaniemy być żywiołem zaniepokojenia dla Europy, jeśli nasze żądania nie będą spełnione.

Z tamtej strony strzał nie padnie!

Znamienne słowa Sazonowa.

Berlin. (TBK.) Sazonow zaznaczył, że reprezentanci państw bałkańskich oświadczyli, iż

*) Dopezse tę, nadeszła już po zamknięciu „Gazety Wieczornej“, zdołaliśmy jeszcze podać w znacznej części nakładu.

cała sprawa jest dla nich tylko *question de calcul* (kwestya obrachunku), ponieważ mocarstwa nie zgodzą się na jakieś zmiany terytoryalne. Państwa bałkańskie mogą sobie same zrobić rachunek z jednej strony z kosztów mobilizacji, z drugiej strony z kosztów i ryzyka wojny. Skutek będzie w każdym razie ten sam: reformy w Macedonii, do których przeprowadzenia Porta oświadczyła już swą gotowość. Państwa bałkańskie widzą, że nawet na wypadek zwycięstwa nie odniosą żadnych korzyści terytoryalnych. Wielkie mocarstwa spokojnie przypatrują się rozwojowi wypadków, bo lokalizacja wojny jest już postanowiona. Ostateczna likwidacja nie nastąpi bez wiedzy i współdziałania mocarstw.

W prasie wiedeńskiej wyrażono się, że z tamtej strony granicy mogłyby paść strzały. **Można długo czekać, zanim to nastąpi.** Rosya nie daje najmniejszego powodu, aby wątpiono w jej chęć utrzymania pokoju. Dlatego też uważam za zbyteczne odpiernie zarzutu, jakoby reprezentanci Rosyi u państw bałkańskich wpływali na nie w duchu wywołania konfliktu.

Wojna!

Wśród wojennych nastrojów.

Cetynia. (TBK.) Wczoraj znów panowały tu manifestacje na rzecz wojny z Turcyą; przed pałacem króla i następcy tronu tłumy ludności urządziły burzliwe owacje; również owacje także urządzono przed poselstwami: serbskiem, greckiem, bułgarskiem i rosyjskiem.

Z zagranicy zgłosiło się wielu ochotników. Utworzono z nich osobny oddział. Wczoraj odbyła się defilada wojsk przed królem. Książęta Danyło i Paweł wyjechali do Podgoricy, minister wojny Martinović do Antivari.

Cetynia. (TBK.) Król Mikołaj wyjechał wczoraj z ks. Mirką do Podgoricy, gdzie się znajduje główna kwatera wojenna.

Blok bałkański.

Sofia. (TBK.) Adres, wysłany przez sobranie do parlamentów w Belgradzie, Atenach i Cetynii, wyraża nadzieję, że chrześcijańskie państwa bałkańskie, nieprzerwalnie połączone, we wspólnej walce z anarchią i tyranją, pod którymi cierpią ich rodacy w Turcyi, umożliwią zwycięstwo porządku, sprawiedliwości i wolności.

Belgrad. (TBK.) Między skupczyną a sobranem nastąpiła wymiana depesz, w których wyrażono nadzieję, że akcja wspólna chrześcijańskich państw bałkańskich wyjdzie na korzyść ich braci w Turcyi.

interesujące wywiady.

Wiedeń. (Tel. wł.) „N. Fr. Presse“ przynosi szereg interesujących wywiadów z politykami bułgarskimi i serbskimi.

Prezydent Sobrania Danew rzekł do korespondenta „Pressy“: mogę pana zapewnić, że nie myślimy o zdobyciach terytoryalnych, jeśli Pasicz coś podobnego powiedział, to tylko niedokładnie się wyraził. Jeśli Austro-Węgry i Rosya chcą szczerze szukać drogi do pokoju, to nie jest na to nigdy zapóźno.

B. poseł w Konstantynopolu Naczowicz oświadczył, że Bułgarya powinna była obrać drogę odwrotną, a mianowicie przed mobilizacją zwrócić się do mocarstw i przedłożyć życzenia co byłoby rozsądniejsze i miałyby ten sam skutek.

Socyalista Sekazow zaznaczył, że w sobranii nie pozwolono mu niestety mówić. Jest on zdania, że porozumienie państw bałkańskich powinno było wprzód nastąpić w dziedzinie socyalnej, etycznej i politycznej a dopiero później wojskowej. Skoro jednak sojuszu dokonano na tej podstawie, to teraz nie można się już cofnąć. Bułgarya nie może się już cofnąć, mówić to jako socyalista. My socyalisci byliśmy pierwszymi, którzy zwrócili uwagę Europy na straszne stosunki panujące w Macedonii a stało się to na kongresie socyalistycznym w r. 1910 w Sztutgarcie. W Macedonii stosunki

muszą być uregulowane, mocarstwa mogą to zrobić w przeciwnym razie Bułgarya będzie musiała prowadzić wojnę.

Belgradzki korespondent „Presse“ rozmawiał znów z b. ministrem za czasów Milana Georgowiczem który w tak bardzo znamieny wyraził się sposób: Łzy w oczach mi stają, gdy pomyślę o tem, ile młodej krwi serbskiej zrosi ziemię macedońską, albańską a może nawet i serbską. Zbliżająca się wojna jest przez ludność serbską a nawet bułgarską lekceważona — rządy zdają sobie z tego sprawę, że Turcyja jest groźnym przeciwnikiem, ale pomijając wątpliwe widoki zwycięstwa, najstraszniejsza w tem jest bezcelowość wojny. Państwa bałkańskie nawet w razie zwycięstwa niczego nie zyskają a Turcyja niczego nie straci. Popłynie tylko krew serbskiej młodzieży strugami, krew, która więcej jest warta, niż koncesye, które można było uzyskać bez wojny na europejskiej konferencji.

Wojna na kredyt.

Paryż. (Tel. wł.) Jak wiadomo, rząd bułgarski niedawno starał się tu o pożyczkę 5 milionów, ale spotkał się z odmową. Obecnie ponowił poseł bułgarski starania w innym miejscu, ale dostał również odmowną odpowiedź.

Frankfurt. (Tel. wł.) „Frankf. Ztg.“ doniosła z Sofii, że rosyjski Bank państwowy ofiarował się Bułgaryi z pożyczką 25 milionów.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wiadomość o pożyczce dla Bułgaryi, podana przez „Frankf. Ztg.“, sprawiła na giełdzie wielką sensację i spowodowała spadek kursów. Dopiero po oficjalnym zaprzeczeniu przyszło pewne uspokojenie.

Petersburg. (TBK.) Agencja petersburska upoważniona jest do stwierdzenia, że wiadomość „Frankfurter Ztg.“ z Sofii, jakoby Bank państwowy pożyczyl bułgarskiemu Bankowi narodowemu 25 milionów franków, jest zupełnie nieprawdziwa.

Na pomoc!

Moskwa. (Pet. Ag.) Gruzini i Ormianie na Kaukazie organizują ochotnicze oddziały piechoty i konne, celem pospieszenia na pomoc Słowianom na Bałkanach. Studenci medycy, formują oddział sanitaryuszów.

Moratorium.

Belgrad. (TWK.) Ogłoszone moratorium odnosi się tylko do zawieszenia wypłat osób prywatnych, nie zaś państwowych. Państwo będzie nadal wypłacało swe zobowiązania finansowe.

49 milionów na wojnę.

Belgrad. (TBK.) Skupczyna uchwaliła nadzwyczajny kredyt w kwocie 44,800.000 dinarów.

Goła armia.

Ateny. (TBK.) Księżna Alicya wydała odezwę do kobiet greckich, aby zajęły się szyciem ubrań dla rezerwistów.

Burzliwe demonstracje za wojną.

Konstantynopol. (TBK.) Wczoraj po południu studenci odbyli wiec, który rzekomo miał być zainicjowany przez komitet młodoturecki, aby rządowi przysporzyć kłopotów. Studenci byli bardzo wzburzeni i burzliwie domagali się wojny. Domagano się wyrzucenia Greków i Bułgarów, wałano: precz z artykułem 23.

Około godz. wpół do 4 zgromadziło się około 200 studentów, do których przyłączyło się około 1000 osób i podążyli pod Portę, gdzie właśnie odbywała się Rada ministrów.

Tłum obsadził bramę i podwórze i urządził hałaśliwą demonstrację. Bramę zamknięto. Ministerstwo wojny wysłało oddział żołnierzy, który nadaremnie chciał wejść do gmachu Porty. Studenci naprzód powitali żołnierzy okrzykami na cześć armii, następnie zatrzymali konie i oficerów i grozili w ojsku na wypadek, gdyby ich chciało usunąć. Gdy przymaszerował drugi oddział żołnierzy demonstranci rozprószyli się. Przedtem jeszcze zjawili się wśród studentów wielki wezyr i minister marynarki, którzy wygłosili mowy, zapewniające, że rząd spełni swój obowiązek. Na dziś zapowiedziano dalsze wiece.

Aresztowanie okrętów greckich.

Saloniki. (TBK.) Władze morskie otrzymały rozkaz przytrzymania wszystkich parowców i żaglowców greckich, znajdujących się na wodach tureckich.

Konstantynopol. (TBK.) Te parowce greckie, których ministerstwo marynarki jeszcze nie zajęło, wywiesiły flagę francuską.

Konstantynopol. (TBK.) Sprzedane Francuzom okręty greckie otrzymały pozwolenie przejazdu.

Ateny. (Ag. atenska.) Rząd grecki zaprotestował przeciw zatrzymaniu przez Turcyę w Konstantynopolu okrętów greckich i przeciw obsadzeniu ich przez oficerów i żołnierzy tureckich.

Stan oblężenia w Macedonii.

Paryż. (TBK.) Agencja Havasa donosi, iż w Macedonii proklamowano stan oblężenia.

Arnauci po stronie Turcyi.

Saloniki. (TBK.) Najważniejsi przywódcy Albańczyków: Bajram Zura, Issa Boletinac i Riza bej oświadczyli, że wszyscy Arnauci wezmą udział w obronie ojczyzny po stronie Turcyi.

Turcyja dalej obiecuje.

Konstantynopol. (TBK.) Celem uspokojenia ludności tureckiej, zaniepokojonej zapowiedzianymi reformami w myśl ustawy z r. 1880, Porta wydała komunikat, który opiewa: „Konieczne reformy są przedmiotem studyów; wszystkie dotąd wydane ustawy i zarządzenia uwzględniały lokalne potrzeby ludności i interesy kraju, a w szczególności konstytucyi. Projekty, które się przygotowują, zostaną przedłożone Izbie i senatowi, a następnie sułtanowi do sankcji. Ludność nie powinna niepokoić się, ani się dać podburzać zapomocą błędnych informacji.

„Na wszelki wypadek“.

Paryż. (TBK.) Agencja Hawasa donosi, że z Gibraltaru odpłynęły na Maltę cztery okręty eskadry morza Śródziemnego.

Delegacye wobec wojny.

Wiedeń. (TBK.) W delegacyi austriackiej del. Lecher wywozował, że dalsze trwanie niebezpieczeństwa wojny pociągnie za sobą wielkie szkody gospodarcze. Moratorium, zarządzone w trzech państwach bałkańskich, sprawia, że suma 80 milionów staje się wątpliwą. Mowca spodziewa się, że nastąpi wnet zwolnienie naprężenia, jest bowiem przekonany, że niebawem nastąpi pokój włosko-turecki.

Del. Romaniczuk oświadczył, że wszystkie ludy popierają jak najgoręcej usiłowania ministra spraw zagranicznych, dążące do utrzymania pokoju. Narodom bałkańskim należy pozostawić Bałkany i przekonać je, że Austria jest potężnym, ale bezinteresownym i pewnym przyjaciелеm. Od Rosyi, która na Bałkanach posiada większy wpływ, niż Austria, zależy w pierwszym rzędzie dalszy rozwój wypadków na Bałkanach.

W ostatnich czasach Rosya, wprawdzie nie oficjalna, lecz półoficjalna, zwróciła uwagę swą na Galicyę. Bardzo wpływowe osoby i dzienniki rosyjskie chcą anektować dla Rosyi Rusinów jako Rosyan, jeśli nie terytoryalnie, to przynajmniej pod względem narodowym. Ruch moskalfski nie jest wprawdzie głęboki i rozpowszechniony, ale może się stać niebezpieczny; ustałby wtedy, gdyby Austria uwzględniła żądania Rusinów, których wierność jest wypróbowana i którzy byli zawsze silną podporą państwa.

Po kilku jeszcze przemówieniach posiedzenie zamknięto. Następnego dnia.

Olbrzymie kredyty na armię.

Nowych 450 milionów na zbrojenia. — Gdzie są pieniądze na pragmatykę urzędniczą?

Wiedeń. (Tel. wł.) Koła wojskowe wyzywają zrećnie obecną międzynarodową sytuację, by skłonić delegacye do uchwalenia nowych kredytów na zbrojenia. — Wieczorem zebrała się

wspólna rada ministrów celem ustalenia wysokości tych kredytów. Wysokość ich nie jest jeszcze znana, gdy „N. W. Abendsblatt” twierdzi, że wyniosą 270—280 milionów, a „Deutsch Naz. Corr.” podaje, że wynosić będą 400—450 milionów.

Kredyty te nie są przeznaczone na mobilizację, ale na zbrojenia. „N. Fr. Presse” podaje do tego charakterystyczny komentarz, że jeśli się okaże potrzeba wysłania floty do Antivari (pod Czarnogórą), to koszty tej ekspedycji nie obciążą nowych kredytów.

Przedłożenia zarządu armii, dotyczące nowych kredytów, przedłożone będą już jutro komisji wojskowej delegacji, a w piątek będą prawdopodobnie uchwalone na plenum, więc szybkość zaiste błyskawiczna!

Naturalnie, że w kołach parlamentarnych wiadomość ta wywołała wielkie wrażenie i już teraz skłoniła te koła do rozważenia sprawy pokrycia tak olbrzymich ciężarów. Gdyby kredyty te ograniczyły się tylko do sumy 250 milionów, wówczas przy rozłożeniu ich na lat 5, Austria według klucza kwotowego miałaby płacić rocznie 33 milionów, co mimo nadwyżek kasowych byłoby niemożliwe. Coraz bardziej wyłania się w związku z tem sprawa uchwalenia planu finansowego. Przy obecnych stosunkach parlamentarnych jest to rzecz bardzo nieprawdopodobna. Wielkie stronnictwa zgodziłyby się acz z ciężkim sercem na nowe kredyty ze względów państwowych — rozpoczęły jednak już teraz kroki i rządu celem osiągnięcia zapewnienia, że skutkiem wydatków na wojsko nie ucierpią wydatki kulturalne i na funkcjonaryuszów państwowych, że pragmatyka służbowa dla urzędników i ustawa o oficjantach będą w jak najkrótszym czasie uchwalone. Prezydium Koła polskiego poczyniło w tej sprawie odpowiednie kroki, podobnie i związek niemieckonarodowy.

Sejmowa reforma wyborcza.

Pomyślny zwrot. — Pojednawcze stanowisko Rusinów. — Szanse ugody prawdopodobne.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z kół posłów ruskich dowiaduje się nasz korespondent, że Rusini w zasadzie zgodzili się na projekt reformy wyborczej, zaproponowany przez namiestnika dra Bobrzyńskiego. Projekt ten — jak wiadomo — przewiduje 16 okręgów dwumandatowych w kuryi wiejskiej we wschodniej Galicyi dla tych powiatów, w których jest ludność mieszana. W Galicyi zachodniej pozostałyby okręgi jednomandatowe.

Ogólna cyfra mandatów w kuryi wiejskiej jeszcze nie jest ustalona. Ludowcy żądają 100 mandatów, konserwatyści dają 90; prawdopodobnie uchwalone będzie 94 do 95 mandatów.

Co do procentu mandatów panuje przekonanie, że **posłowie ruscy nie odstają bezwzględnie przy 30 proc., a porozumienie da się osiągnąć.**

Wiedeń. (Tel. wł.) Z kół ruskich otrzymał nasz korespondent potwierdzenie wiadomości o zgodzie Rusinów na pośredniczący projekt namiestnika. Przewodniczący klubu ruskiego dr. K. Lewicki konferował kilkakrotnie z namiestnikiem Bobrzyńskim, poczem zwołał klub sejmowy ukraiński i przedłożył mu wynik tych konferencji. Narodowy odłam klubu zgodził się na propozycję namiestnika, natomiast radykali uważają ją za niewystarczającą. Decydująca uchwała jeszcze nie zapadła. Obecnie zajmie się tą sprawą szerszy narodny komitet.

Dodać należy, że Rusini nie zgodzili się na wszystkie szczegóły projektu, istnieją jeszcze dość znaczne różnice, nie tak wielkie jednak, by ich wyrównania nie należało się spodziewać.

Ministerstwo oświaty wypracowuje nowy projekt ordęzia i przedłoży go zastępcom obu narodowości z końcem października. Rusini odgrają się, że zaraz na pierwszym posiedzeniu Izby rozpoczną obstrukcję, zapowiedzi tych jednak nie biorą tu zbyt dosłownie.

Kraków. (Tel. wł.). Wczorajsze wieczorne „Nowiny” przynoszą następujące informacje od

pewnego kierującego polityką polskiego w sprawie sejmowej reformy wyborczej:

Rokowania ugodowe z Rusinami trwają bez przerwy, a prowadzi je namiestnik Bobrzyński, mimo swej niedyspozycji. Dotyczą one dwu najważniejszych punktów spornych, od których ułatwienia zależy przyjscie do skutku sejmowej reformy wyborczej, a mianowicie: sposobu zabezpieczenia mandatów i procentowego udziału Rusinów w ogólnej liczbie mandatów sejmowych. Otóż mogę donieść — brzmi informacja owego polityka — że Rusini zgodzili się już na propozycję namiestnika, by w części kraju były okręgi jednomandatowe, a w części (mianowicie w Galicyi wschodniej) okręgi dwumandatowe, obok jednomandatowych.

W szczególności okręgi dwumandatowe mają być zaprowadzone tam, gdzie ludność polska wynosi więcej, niż 30% ludności — w innych będą okręgi jednomandatowe polskie, względnie ruskie i to na podstawie katastru narodowego. Jest to więc projekt pośredniczący między projektem konserwatystów a demokratów i ludowców.

Co do liczby mandatów Rusini mają dać jeszcze ostateczną odpowiedź. Jak słychać, skłaniają się do obniżenia swych żądań do **28 proc.**; w takim razie różnica między stanowiskiem polskim a ruskiem wynosiłaby zaledwie 1.4%, czyli 3 mandaty.

Skoro tylko rokowania z Rusinami będą ukończone — co ma się stać bardzo prędko — zostaną zwołane na posiedzenie polskie kluby sejmowe do Lwowa, poczem prezes dr. Leo zwoła pełne posiedzenie komisji dla reformy wyborczej.

Polityk ów, informujący „Nowiny”, twierdzi w końcu, że **szanse dojścia do skutku reformy wyborczej są bardzo dobre.**

VARIA.

Echa zamachu na króla włoskiego.

Rzym. (TBK.) Wczoraj przed ławą przysięgłych rozpoczął się proces przeciw anarchiście Dalbie, który dnia 14 marca dokonał zamachu na króla Wiktora Emanuela. Bronią go adwokat poseł Ferri i prezydent Izby adwokackiej Lubachioli. Oskarżony zeznał, że miał zamiar zabić króla zapomocą bomby, a następnie sobie odebrać życie. Nie umiał jednak sporządzić bomby, nad czem ubolewa. Jest anarchistą-indywidualistą. Został nim, bo jest wrogiem nacjonalizmu, burżuazji i bogactwa.

Skandal policyjny w Nowym Jorku.

Nowy Jork. (TBK.) W procesie przeciw porucznikowi policyi Beckeowi odczytano wczoraj wynik wylosowania sędziów przysięgłych. Przewodniczący groził głównemu obrońcy Inteseowi usunięciem go z sali, jeżeli nie cofnie ataków swych na prokuratora. Gmach sądu jest silnie strzeżony, aby nie wpuścić osób, któreby miały przy sobie broń ukrytą.

Plany operacyjne przyszłej wojny bałkańskiej.

Lwów, 9. października.

(k) Turcja musi przedewszystkiem bronić dostępu do serca państwa, do Konstantynopola. Ułatwia to przedewszystkiem 40 km. szeroka linia fortyfikacyjna koło Czataldzy, na 40 km. na zachód od Bostoru. Lecz tę obronę dopiero w ostateczności możnaby wziąć w rachubę. Jedyne racjonalna obrona stolicy może się opierać tylko na wielkiej armii pod Adrianopolem. Tam bowiem wiedzie najbliższa droga do Carogrodu dla głównych sił przeciwnika, t. j. dla zjednoczonej armii bułgarsko-serbskiej, koncentrującej się koło i na wschód od Filipopola. Tu też, na linii Adrianopol-Kirkkilize pod osłoną potężnego obwarowanego obozu najłatwiej będzie skoncentrować wielką armię turecką. Stąd także, wzdłuż Maricy, najlepsza wiedzie linia operacyjna przeciw głównej armii przeciwnika. Stąd najłatwiej można podjąć ofensywę

dla przeszkodzenia mobilizacji w Bułgarii, dla przeszkodzenia skoncentrowaniu sił bułgarskich i serbskich, celem doprowadzenia do rychłego zakończenia wojny przez zniszczenie głównej armii nieprzyjacielskiej.

Tu więc będzie główny teatr wojny, na którym dokonać się musi rozstrzygnięcie wojny, więc zmuszona jest Turcja jak najrychlej skoncentrować tyle wojsk, ile tylko zebrać zdoła, bez względu na uboczne teatry walk. Koło Adrianopola zebrały się już wszystkie wojska Tracjy, tam instraduje się wszystkie wojska naddniagające z Azji i Macedonii. Prawdopodobnie idą już do Adrianopola transporty wojsk, rozłożonych dotychczas przy liniach kolejowych Mitrowica-Skoplje-Saloniki, Bitolia-Saloniki i Saloniki-Dimotika-Adrianopol. I transporty będą trwały tak długo, dopóki te połączenia kolejowe nie będą przerwane przez akcje nieprzyjacielskich armii. Transporty wojsk z Azji są bardzo utrudnione i będą skąpo płynęły przez długie jeszcze tygodnie.

Na razie do podjęcia operacji Turcja zdoła skoncentrować koło Adrianopola około 250.000 do 300.000 żołnierza. Siły te z czasem, w miarę napływu wojsk z Azji, znacznie się jeszcze powiększą.

Dla Turcji istnieją wielkie szanse powodzenia, jeżeli uderzy temi siłami rychło na główną armię nieprzyjacielską, zanim ona będzie w dostatecznej sile skoncentrowaną. Przeciężenie jedynej linii kolejowej, wiodącej z Serbii ku Filipopolowi, na której to linii także wielka część armii bułgarskiej transportowaną być musi, oraz znaczne odległości miejsc mobilizacji do obszaru koncentracji spowodują niewątpliwie znaczne opóźnienie zamierzonej i koniecznej koncentracji głównej armii sprzymierzeńców. Jeżeli się więc uda Turcji wyzyskać ten moment i doprowadzić zaraz do rozstrzygającej walki, wojna może być wkrótce rozstrzygnięta na jej korzyść.

Mimo wycofania części wojsk z Macedonii pozostanie Turcji zawsze jeszcze poważna siła dla prowadzenia akcji wojennych na wszystkich ubocznych teatrach wojny. Na zachodzie pozostaną wszystkie wojska stojące załogą w Albanii, wskutek dotychczasowych walk z Albańczykami dawno już podniesione na stopę wejenną. W Macedonii pozostaną garnizony, nie załogujące przy kolejach, dalej wszystkie te oddziały wojsk, które powoli się mobilizują, jak n. p. wszystkie formacje redifów, wreszcie te, które wskutek przecięcia linii kolejowych nie odejdą na czas na główny teatr wojny. Siły te liczyć można na 70.000 do 100.000 żołnierza.

Albańczycy mahometańscy oraz większa część chrześcijańskich oświadczyli się stanowczo za Turcją i są gotowi do kooperacji z wojskami regularnymi przeciw wrogom Turcji. Dzielny ten naród, do broni i walk od dzieciństwa włożony pod sztandary tureckie wprawdzie nie da się zaciągnąć, lecz utworzy osobne oddziały, działające jednak według wskazówek dowódców tureckich.

Wojska okręgów Skodra, Djakowa i Dibra (3 dywizye) utworzą korpus operacyjny przeciw Czarnogórze, wojska okręgów Mitrowica, Skoplje, Istib i Strundza (5 dywizji) korpus operacyjny przeciw Serbii. Przeciw epirskiej armii greckiej wystąpią wojska okręgu Janina, zaś przeciw tessalskiej armii greckiej wojska okręgów Saloniki, Monastyr i Kozani, przeciw Bułgarii dywizya Seres.

Wszystkie te grupy będą miały za zadanie, przy współdziałaniu band albańskich przeszkadzać wkroczeniu nieprzyjaciela w granice państwa tureckiego i łączeniu się pojedynczych grup sprzymierzonych armii. Zadaniu swemu wojska tureckie odpowiedzą najlepiej, jeżeli przekroczą granice i rozpoczną jak najenergiczniejszą ofensywę.

Nie pretendując bynajmniej do nieomyślności tych naszych przewidywań, zaznaczamy, że przedstawiają się one tylko jako prawdopodobne wyznaczone na początek operacji. Operacje mogą jednakże rozwinąć się całkiem innymi torami. Różnorodne okoliczności i wypadki zmuszają zwykle strony walczące do zmian w przeprowadzeniu swych planów. A zresztą, strona, która

